

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615202644
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2615202644.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci žalobcu: L. W., nar. XX.X.XXXX, bytom N. M. XXX, XXX XX N. M. proti žalovanému: Q. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXXX/X, XXX XX A. V. o zaplatenie 6.638,78 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.153,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,50 % ročne od 20.9.2006 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2.4.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.638,78 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,50 % ročne od 20.9.2006 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovaným dňa 17.9.2006 uzavrel dohodu o dovezení osobného motorového vozidla, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal, že pre žalobcu dovezie z Talianska motorové vozidlo značky Toyota RAV 4-2,0 Hdi-TD, rok výroby 2002, po prvom majiteľovi, a to za cenu 400.000,00 Sk. Žalovaný sa v zmluve zaviazal vozidlo doviesť do 19.9.2007, avšak so žalobcom sa dohodol na dovezení a dodaní vozidla ihneď a žalobca si ho mal prevziať najneskôr do 23.00 hodiny dňa 19.9.2006. Na základe podpísanej dohody žalobca dňa 18.9.2006 odovzdal žalovanému sumu 200.000,00 Sk ako zálohu za dovezenie vozidla. Žalovaný vozidlo žalobcovi nedodal a finančnú hotovosť vo výške 6.638,78 € (200.000,00 Sk) nevrátil, čím sa na úkor žalobcu úmyselne bezdôvodne obohatil. Rozsudkom Okresného súdu v Malackách č.k. 1T/148/2010 zo dňa 11.8.2014 bol žalovaný za tento skutok odsúdený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, pričom súd mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Žalovaný žalobcovi žalovanú sumu neuhradil. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 4,50 % ročne zo žalovanej sumy odo dňa nasledujúceho po dni dohodnutom na dodanie vozidla, ktorým bol deň 19.9.2006.

2. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5C/171/2015-12 zo dňa 30.7.2015.

3. Žalovaný podal proti hore uvedenému platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odpor, v odôvodnení ktorého uviedol, že nesúhlasí s tým, aby mal zaplatiť žalobcovi sumu 6.638,78 € (200.000,00 Sk) z toho dôvodu, že žalobca mu dal zálohu na dovezenie vozidla len v sume 105.000,00 Sk ako je aj uvedené v Dohode o dovezení osobného motorového vozidla č. 11852 zo dňa 17.9.2006.

4. Okresný súd Senica o žalobe rozhodol rozsudkom č.k. 5C/171/2015 - 81 zo dňa 19.9.2017, ktorým žalobe sčasti vyhovel tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.485,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,50 % ročne od 20.9.2006 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania z toho dôvodu, že každá strana mala vo veci úspech len čiastočný.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, na základe ktorého súd druhej inštancie Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, uznesením č.k. 24Co/117/2018 - 107 zo dňa 31.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom, a to pripojenie spisu Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/148/2010, z obsahu ktorého malo vyplývať, že žalobca poskytol žalovanému plnenie v sume 200.000,00 Sk, čo žalovaný v trestnom konaní nepoprel.

6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom sporu zostal žalobcom uplatňovaný nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 3.153,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,50 % ročne od 20.9.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovaného, Dohodou o dovezení osobného motorového vozidla č. 11852 zo dňa 17.9.2006, Dodatkom k Zmluve č. 11852 o dovoze osobného motorového vozidla bez uvedenia dátumu, rozsudkom Okresného súdu v Malackách č.k. 1T/148/2010 zo dňa 11.8.2014 v spojitosti s uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 1T/148/2010 zo dňa 30.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.8.2014, obžalobou Okresnej prokuratúry Malacky č.k. 1Pv 702/08 - 45 zo dňa 30.11.2010, ako aj ostatným obsahom spisu, v zmysle záverov rozhodnutia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie obsahom spisu Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/148/2010 a zistil tento skutkový stav veci:

8. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že nemá k dispozícii žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení uvedených v žalobe, avšak navrhol vykonať dôkaz, a to pripojenie spisu Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/148/2010, z obsahu ktorého bude preukázané, že poskytol žalovanému plnenie v sume 200.000,00 Sk, čo žalovaný v trestnom konaní nepoprel. Tvrdil, že sumu 200.000,00 Sk žalovanému odovzdal v ČSOB banke v Malackách, pričom si nepamätal kedy to bolo, ale bolo to v deň podpísania zmlúv o dovezení motorového vozidla. Jednu zmluvu podpísali so žalovaným o dovezení motorového vozidla a súčasne podpísali i zmluvu o tom, že vozidlo už bolo žalobcovi dovezené, pretože žalovaný tvrdil, že vozidlo dovezie v prostredí noci tak, aby potom v noci už nemuseli nič písať. Po podpise zmlúv a odovzdaní peňazí bol žalobca so žalovaným tri dni v Bratislave, kde mu mal žalovaný vozidlo odovzdať. Žalobca čakal žalovaného na jednej čerpacej stanici, pričom nevedel uviesť kde tá čerpacia stanica bola, pretože Bratislavu nepozná, ale žalovaný sa už viac neukázal a ušiel. Žalobca bol v banke len so žalovaným, nebol tam s nami nikto iný, len pracovníci banky.

9. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že od žalobcu prevzal peniaze na dovezenie vozidla tak ako je uvedené v žalobe, avšak nie vo výške uvádzanej žalobcom, teda v sume 6.638,78 € (200.000,00 Sk), ale len v sume 3.485,36 € (105.000,00 Sk), tak ako to tvrdil aj v trestnom konaní, ktoré bolo voči nemu vedené. Peniaze od žalobcu prevzal v ČSOB Banke v Malackách, a to v sume 3.485,36 € (105.000,00 Sk), pričom si už nepamätal kedy presne to bolo. Uviedol, že je ochotný žalobcovi sumu 3.485,36 € vrátiť, pretože tieto peniaze od žalobcu skutočne prevzal. Vo zvyšku so žalobou nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že už v trestnom konaní tvrdil, že od žalobcu prevzal len sumu 3.485,36 €. Pre úplnosť uviedol, že v rámci trestného konania mu právny zástupca, ktorého v tom čase mal, poradil, aby tvrdil, že žalobca ako kupujúci si od neho vozidlo prevzal, keďže mal k dispozícii dodatok k zmluve, v ktorom žalobca podpísal, že si vozidlo od neho prevzal. Toto asi na troch pojednávaniach aj tvrdil, ale potom mu to svedomie nedalo a povedal sudcovi pravdu, že vozidlo žalobcovi ako kupujúcemu naozaj nedodal a takisto tvrdil i pravdu o tom, že od žalobcu prevzal len sumu 3.485,36 €. Nebol vlastníkom vozidla, ktoré mal žalobcovi doviezť. Nevedel komu patrilo, ale našiel ho na internete a keď žalobca zistil, že toto vozidlo patrí niekomu inému a žalovaný bude mať na ňom zárobok 40.000,00 Sk, tak toto vozidlo už od žalovaného nechcel. Žalovaný mal vozidlo pre žalobcu pripravené, povedal mu kam si má pre vozidlo prísť, no keďže žalobca vozidlo už nechcel, pre vozidlo si neprišiel. Žalovaný mu preto povedal, že zálohu už mu nevráti, pretože to tak bolo dohodnuté v Dohode zo dňa 17.9.2006. Na to žalobca poslal

za žalovaným nejakých ľudí z Bratislavy, pred ktorými žalovaný utiekol do Čiech, lebo ho čakávali pred domom, pretože žalobca chcel peniaze naspäť. Žalovaný však zálohu na vozidlo už zaplatil. Žalobca poslal žalovanému dokonca i výhražný list, v ktorom sa píše, že bude do konca života prenasledovať žalovaného, jeho deti a celú jeho rodinu a dostane od neho tri krát toľko peňazí ako mu dal. Tento list má žalovaný odložený, z domu mu ho poslali do väzenia, kde bol riadne zaevidovaný.

10. Súd mal preukázané z obsahu spisu Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/148/2010, že rozsudkom Okresného súdu v Malackách č.k. 1T/148/2010 zo dňa 11.8.2014, ktorý v spojitosti s uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 1T/148/2010 zo dňa 30.9.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 12.8.2014, bol žalovaný Q. R. uznaný vinným za to, že dňa 17.9.2006 v Borskom Mikuláši spísal Dohodu o dovezení osobného motorového vozidla značky Toyota RAV 4-2,0 Hdi-TD, rok výroby 2002, 5-dverové, manuálna prevodovka, čierna metalíza, vo výbave šíber, tempomat, komplet v elektrike, servo ABS, 4x ABG, palubný PC, stav km cca 80.000, po prvom majiteľovi Toyota Company, a to za cenu 400.000,00 Sk z Talianska, pričom sa v zmluve zaviazal vozidlo doviesť do 19.9.2007, avšak s kupujúcim L. W. sa dohodol na dovezení a dodaní vozidla ihneď a kupujúci si ho mal prevziať pôvodne asi o 23.00 hod. dňa 18.9.2006, následne do 23.00 hod. dňa 19.9.2006 na čerpacej stanici v Bratislave - Lamači, pričom zmluva bola podpísaná dňa 18.9.2006 na Mestskom úrade v Malackách a následne toho istého dňa podpísali na Mestskom úrade v Malackách aj dodatok ku zmluve, v ktorom L. W. potvrdil prevzatie vozidla a následne obvinenému Q. R. v banke ČSOB v Malackách odovzdal sumu 200.000,00 Sk ako zálohu na dovezenie vozidla, pričom obvinený žiadnu aktivitu za účelom zabezpečenia dovezenia vozidla nevykonával a nezamýšľal vykonať, vozidlo poškodenému L. W. nedodal a finančnú hotovosť vo výške 200.000,00 Sk (6.638,78 Eur) mu nevrátil, čím sa na jeho úkor o túto sumu obohatil, teda na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ a § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného L. W., nar. 12.2.1963 s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

11. Súd mal preukázané z protokolu o výsluchu obvineného Q. R., nar. XX.X.XXXX (v tomto spore žalovaný), ktorý je súčasťou trestného spisu Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/148/2010 (č.l. 11 - 24), že výsluch obžalovaného bol vykonaný dňa 11.10.2010 vo väznici v Znojme, za prítomnosti právneho zástupcu obvineného JUDr. Krausa substitučne zastúpeného tam prítomnou Mgr. Veronikou Hýblovou. Obvinený vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že s L. W. uzavrel zmluvu o dovezení vozidla, ale vozidlo mu do stanovenej doby nedodal, pretože sa medzitým odsťahoval do Čiech a pozabudol na to. Nesúhlasil s čiastkou, ktorú mu mal W. dať, nepamätal si presne koľko, ale táto čiastka bola nižšia a bola v slovenských korunách. Bola taká, ako je uvedené v zmluve, ktorú spolu spísali na matričnom úrade. Túto čiastku si nenechal, ale peniaze dal ďalej, teda nie všetky, zostalo mu niečo okolo 10.000,00 Sk. Tieto peniaze dal pánovi na inzerát, ktorý Toyotu predával. Auto pre W. mal zabezpečené, pôvodne mala byť záloha okolo 200.000,00 Sk a doplatok 200.000,00 Sk. Auto malo byť od pána z Košíc až za dlhšiu dobu, preto tam bola nižšia záloha ako bolo dohodnuté pôvodne. W. však asi za 2 dni obvinenému volal, že už auto nechce, zohnal si iné a chcel naspäť peniaze. Obžalovaný však W. peniaze nevyplatil, pretože väčšinu z nich vyplatil pánovi z Košíc, s ktorým bola dohoda uzavretá tak, že ak by od zmluvy odstúpil nedostane zálohu späť. W. sa to nepáčilo, začal za obvineným posilať rôznych vymáhačov a chcel svoje peniaze naspäť. V tej dobe obvinený žiadny iný obchod s autom rozbehnutý nemal. Uviedol, že má zmluvu tak s W. ako s tým s Košíc, obidve spísané a overené na matričnom úrade, a to v horizonte dvoch dní. Prvá bola podpísaná v Malackách, kde boli overené podpisy obvineného a W., a druhá bola overená v Senici s tým, ktorému dával peniaze. Doklad o tom, že W. dal obvinenému peniaze neexistuje, odovzdal mu ich osobne a obvinený ich hneď vložil na účet vedený na jeho meno v ČSOB alebo VÚB v Malackách. Obvinený najskôr nevedel uviesť správnu banku, avšak vzápätí tvrdil, že to bola VÚB (Všeobecná úverová banka, a.s.) a výpisy z účtu môžu nájsť rodičia obvineného, ktorých bude kontaktovať, prípadne dá súhlas VÚB, aby poskytla príslušný mesačný výpis z účtu obvineného za mesiac september 2006. Hneď druhý deň v Senici podpísal druhú zmluvu a vyplatil peniaze, od týchto peňazí má doklad založený doma. Pán z Košíc telefonoval a nechcel od veci ustúpiť. Keď W. vec oznámil polícii, šetrenie bolo pozastavené, pretože v zmluvných podmienkach bol práve ten rok dodania, obvinený však nedodal vozidlo ani do toho roku. Skúšal kontaktovať pána z Košíc, ale ten už

mu nebral telefón a nemal na neho žiadne spojenie. Všetky papiere zostali u rodičov obvineného, títo určite nič nelikvidovali a pokúsia sa ich vyhľadať. Inzerát na predaj vozidla našiel na internete, kde narazil i na W., ktorého predtým nikdy nevidel a nepoznal ho, rovnako ako pána z Košíc. S pánom z Košíc sa kontaktoval ako sprostredkovateľ a mohol mať takto zisk 40.000,00 Sk. W. sa to ale potom nejako dozvedel a už s tým nesúhlasil. Obvinený ľutoval, že to došlo tak ďaleko a je ochotný W. to, čo od neho prevzal uhradiť, rodičia by to za neho zaplatili. Rodičia obvineného mali zo zmluvy zistiť koľko vlastne od Piskora dostal a navyše táto čiastka bude zistená z účtu obvineného, pretože to čo mu W. dal spolu s ním v plnej výške vložil na svoj účet. Ďalej mal súd preukázané zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu OR PZ v Malackách ČVS: ORP-84/OJP-MA-2010 zo dňa 22.11.2010, že obvinený Q. R. a jeho obhajca JUDr. Kraus v zastúpení Mgr. V. Hýblovej preštudovali čísla listov 1-46 vyšetrovacieho spisu. Obhajca žiadal zabezpečenie výpisu z banky za účelom doplnenia dokazovania, ďalej žiadal o výpoveď bývalej manželky V. R.. Vyšetrovateľ PZ o návrhoch obhajoby na doplnenie vyšetrovania o zabezpečenie výpisu z banky zamietol, nakoľko výpis z účtu nemá vplyv na to, či došlo ku spáchaniu skutku alebo nie a zamietol i svedeckú výpoveď bývalej manželky obvineného, ktorá mala dosvedčiť údajný nátlak zo strany poškodeného voči obvinenému, keďže nie je predmetom tohto trestného stíhania. Z obsahu celého trestného spisu Okresného súdu v Malackách nebolo zistené, že by obhajca obvineného Q. R. predložil súdu príslušné výpisy z banky, z ktorých by bolo preukázané akú finančnú čiastku L. W. Q. R. odovzdal.

12. Súd mal preukázané z Dohody o dovezení osobného motorového vozidla č. 11852 zo dňa 17.9.2006 (ďalej len „Dohoda zo dňa 17.9.2006“), že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako dovozca - sprostredkovateľ sa dohodli, že žalovaný dovezie kupujúcemu, teda žalobcovi osobné motorové vozidlo zo zahraničia. Jednalo sa o osobné motorové vozidlo značky Toyota RAV 4-2,0 Hdi-TD, rok výroby 2002, 5-dverové, manuálna prevodovka, čierna metalíza, vo výbave šiber, tempomat, komplet v elektrike, servo ABS, 4x ABG, palubný PC s tým, že vozidlo bude plne pojazdné, plne funkčné, nebúrané, nehrdzavé, neotlčené, stav kilometrov cca 80.000 km, dovezené z Talianska, po prvom majiteľovi. Žalobca a žalovaný sa v zmluve dohodli na cene vozidla v sume 400.000,00 Sk s tým, že záloha za vozidlo v sume 105.000,00 Sk bude vyplatená pri podpise dohody. Žalovaný ako sprostredkovateľ bol povinný v zmysle dohody doviezť vozidlo najneskôr do 19.9.2007 odo dňa podpísania dohody s tým, že ak vozidlo do dohodnutého termínu nedodá alebo vozidlo nebude spĺňať hore uvedené podmienky, má žalobca ako kupujúci právo na celú vyplatenú zálohu.

13. Súd mal preukázané z Dodatku k Zmluve č. 11852 o dovoze osobného motorového vozidla bez uvedenia dátumu (ďalej len „Dodatok k Dohode zo dňa 17.9.2006“), že žalobca ako kupujúci prevzal podľa dohody č. 11852 od žalovaného ako sprostredkovateľa osobné motorové vozidlo značky Toyota RAV 4-2,0 Hdi-TD, rok výroby 2002. Žalobca ako kupujúci svojim podpisom potvrdil prevzatie vozidla ako i to, že spĺňa všetky podmienky ako boli uvedené v dohode č. 11852. Celková cena vozidla bola 400.000,00 Sk, záloha za vozidlo 105.000,00 Sk, doplatok pri prevzatí vozidla 95.000,00 Sk s tým, že konečný doplatok 200.000,00 Sk bude doplatený najneskôr do 3 týždňov od prebratia vozidla.

14. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná i vo zvyšku dôvodne. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu v Malackách č.k. 1T/148/2010 zo dňa 11.8.2014, ktorý v spojitosti s uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 1T/148/2010 zo dňa 30.9.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 12.8.2014, uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za to, že od žalobcu prevzal finančnú hotovosť v sume 200.000,00 Sk ako zálohu na dovezenie vozidla, pričom žalovaný žiadnu aktivitu za účelom zabezpečenia dovezenia vozidla nevykonal a nezamýšľal vykonať, vozidlo žalobcovi nedodal a finančnú hotovosť v sume 200.000,00 Sk (6.638,78 €) mu nevrátil, čím sa na úkor žalobcu o túto sumu obohatil, za čo bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ a § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd žalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

16. Žalobca, zhodne ako v hore uvedenom trestnom konaní, tvrdil, že žalovanému finančnú hotovosť v sume 200.000,00 Sk ako zálohu na dovezenie vozidla odovzdal v ČSOB banke v Malackách dňa 17.9.2006, kedy so žalovaným podpísal Dohodu o dovezení vozidla a aj jej Dodatok. Žalovaný potvrdil,

že od žalobcu prevzal zálohu na kúpu osobného motorového vozidla v sume 3.485,36 € (105.000,00 Sk), čo mal súd preukázané i z Dohody zo dňa 17.9.2006, ktorá bola podpísaná žalobcom aj žalovaným, pričom táto skutočnosť medzi stranami ani nebola sporná. Taktiež bol žalobcom aj žalovaným podpísaný Dodatok k tejto Dohode zo dňa 17.9.2006, v ktorom sa uvádza, že žalobca vozidlo od žalovaného prevzal, zaplatil zálohu 105.000,00 Sk a doplatok pri prevzatí vozidla 95.000,00 Sk. Súd mal však z výpovede tak žalobcu ako aj žalovaného jednoznačne preukázané, že k reálnemu odovzdaniu vozidla žalovaným žalobcovi v skutočnosti nikdy nedošlo i keď sa to uvádza v Dodatku k Dohode zo dňa 17.9.2006, teda ani táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Túto Dohodu zo dňa 17.9.2006 i jej Dodatok obidve strany podpísali súčasne spolu v ten istý deň, pretože vozidlo mal žalovaný odovzdať žalobcovi v noci, kedy už nechceli nič písať. Žalovaný v tomto spore už poprel, oproti svojmu pôvodnému tvrdeniu v trestnom konaní, že od žalobcu prevzal aj doplatok pri prevzatí vozidla v sume 3.153,42 € (95.000,00 Sk). Žalovaný však vo svojej výpovedi v trestnom konaní dňa 11.10.2010 potvrdil, že finančnú hotovosť, ktorú mu žalobca odovzdal, v plnej výške spolu so žalobcom vložil ihneď na svoj účet v banke v Malackách, pričom výšku tejto finančnej hotovosti si nepamätal. Výšku hotovosti, ktorú žalovaný od žalobcu prevzal, mienil žalovaný v trestnom konaní preukázať výpisom zo svojho účtu v banke (nepamätal si ani o akú banku išlo, či o ČSOB alebo VÚB v Malackách), avšak právny zástupca žalovaného v trestnom konaní žiadny takýto dôkaz súdu nepredložil. Ani v tomto spore však žalovaný tento dôkaz (výpis zo svojho účtu v ČSOB v Malackách) súdu nepredložil, a to zrejme účelovo, čím žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko súdu bez pochybností nepreukázal, že doplatok za dovezenie vozidla v sume 3.153,42 € (95.000,00 Sk) od žalobcu neprevzal.

17. Súd s poukazom na nález Ústavného súdu SR č.k. 269/2011-55 zo dňa 23.11.2011 dospel k záveru, že pri rozhodovaní v danej veci je viazaný rozsudkom vydaným v trestnom konaní, teda rozsudkom Okresného súdu v Malackách č.k. 1T/148/2010 zo dňa 11.8.2014, ktorý v spojitosti s uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 1T/148/2010 zo dňa 30.9.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 12.8.2014, pričom už vo výroku tohto rozsudku súd, majúci za preukázané, konštatoval, že žalovaný prevzal od žalobcu finančnú hotovosť v sume 200.000,00 Sk ako zálohu na dovezenie vozidla, avšak žalovaný žiadnu aktivitu za účelom zabezpečenia dovezenia vozidla nevykonal a nezamýšľal vykonať, vozidlo žalobcovi nedodal a finančnú hotovosť v sume 200.000,00 Sk (6.638,78 €) mu nevrátil, čím sa na úkor žalobcu o túto sumu obohatil, ktoré jeho konanie naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo bol žalovaný aj právoplatne odsúdený.

18. V konaní bolo teda preukázané, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, a to spáchaním prečinu podvodu, za ktorý bol právoplatne odsúdený, úmyselne spôsobil žalobcovi škodu vo výške 6.638,78 € (200.000,00 Sk), a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj zvyšok ním uplatňovaného nároku v sume 3.153,42 € (pôvodne uplatnených 6.638,78 € - už priznaných 3.485,36 € = 3.153,42 €) do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

19. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnené aj úrok z omeškania, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úrok z omeškania

vo výške 4,50 % ročne z priznanej sumy 3.153,426 €, a to od 20.9.2006 až do zaplatenia, nakoľko žalovaný priznanú sumu prevzal od žalobcu dňa 19.9.2006, pričom mu vozidlo v zmysle dohody nedodal a prevzatú zálohu nevrátil, takže dňom 20.9.2006 sa žalovaný dostal s plnením evidentne do omeškania.

24. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca mal v spore plný úspech aj v spojitosti s rozsudkom č.k. 5C/171/2015 - 81 zo dňa 19.9.2017 vydaným v tomto spore.

27. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.